

ПРЕД КОНЕЧНИОТ ИЗВЕШТАЈ ОД ЕУ!

Половина час по полноќ. Остана уште малку време за конечниот извештај од Европската унија за Република Македонија. Ќе успее ли Македонија да ја крене мрежата или директно ќе удри во сантата мраз?

Ова е возбуда за секој Македонец, кој го витка stomакот заради свесноста, заради тврдата решеност за влез во ЕУ, за НАТО.

Но, може ли Македонецот да мисли не само тапо, туку и остро, токму во овие моменти кога блед мусолин паѓа од таванот на едно големо тело, многу малку видливо, како сенка од која сирка полу подадена рака, жива, од човечко месо.

Бранови. Спласнуваат, се креваат. Но, што се случува во светот со луѓето? Еден долг правоаголник со бледа електрична светлина која ја гори плотноста и животот на една не така мала земја со возвишен од Бога народ, со име вековно Македонија, Македонец, исклучително потребен за Европа, за цел свет.

Оваа земја, овој народ, со векови стои провиснат, со главата надолу, замотан во мрежата од мусолин, промолкната на светлосниот правоаголник, неподвижни за да не ги удри струјата во времето кое само за нив не постои.

Дали оваа светлост умее да црта букви, или само испраќа ненапишана порака "Оваа земја, овој народ мора да умре".

Колку глупаво свони овој тон! Зошто?

Затоа што освен полупуштена рака ништо друго не постои. Од оваа рака зависи животот на изворот на животот, или поточно - ќе ја пушти ли Европа цврсто раката и ќе ја поземе Македонија или, пак, ќе ја остави среде брановите да ја удираат низ времето за полека да умре?

Не! Македонија не смее да умре бидејќи со неа ќе умре и Европа. Овој каскаден процес зависи само од лидерите на безбројниот европски народ.

Македонија не се брани, таа не може ниту да се брани, а кого би викнала на помош? Повторно оваа полупуштена рака, која со векови виси над Македонија како заспано чудо, а Македонија со својот народ лежи во европската постела, со куси гаки под дебелите ребра на сенката, во чија рака е ножот со сечивото во воздух, на кое му треба само малку криво движење како свингот за да го убие легнатиот в постела. Легнатиот само грчи, значи жив е, може да се убие, и

подобро е тоа отколку чувството како некој се подбива со него, подбив од кој срцето е во грч а мрда само надежта.

Половина час по полноќ. Ноќ која клоцоти од искри според ритамот на дишењето на сенката, збивтани ведринки од устите на Фуере и на Миловановиќ, ѕвездите пеат дирижирани од моќта на сенката, сирената писка, спокојството се губи, борбата со брановите трае, мрежата тешко се крева, комарникот натежал од комарци, ја удира раката да го испушти ножот.

Почитувана Европо!

Ако ножот падне, ова би било само мизерна осуда а не конечна смрт, ова би била излиена крв на другиот а не своја.

Сенката и раката се живот за еден народ нешто кое треба многу да ви значи, спасен живот од огромни цунами, плач, повик дека треба да се бега од разбеснатото море, да се бега во Европа.

Ќе остане ли овој осветен од Бога народ под крилата на Европа или Европа повторно ќе го даде под наем до смрт, како стадо на моќните главатори, или мудрите трговци од Запад.

Голема врева на коцкари врие внатре и околу мојата земја Македонија. А мојов народ умен и тивок, полн со брилијантност со векови ги слави европските големини, со мерак ги учи по универзитетите францускиот јазик и литература, елоквентен јазик, царски, дипломатски, колку е голема и богата Франција, колку е демократска и развиена, колку ги почитува процесите и правата на другиот, го почитува Молиер, особено "Тартиф" или, пак, со мерак мојот народ учи за богатството на англискиот јазик, за силата на англиската дипломатија, за помошта на Англија за помалку моќниот, ги слави Шекспир и неговите дела, а, исто така, мојот народ се гордее со силната германска економија, демократија, со милост ги учи германскиот јазик и литература, ја цени силата на германскиот збор за пријателство и за партнерство. Овој мој народ прекраснопее на исклучително мелодичниот италијански јазик, игра полка, сиртаки, гледа трки, обожава кориди, ја памети "Кармен", ја слави Сарита Монтиел, и на крај, во половина час по полноќ се фаќа за своето "Тешкото" за повторно да не биде истргуван, за да го зачува, за да го предаде на иднината она убаво научено за Европа. Македонија со последен атом на својата сила се бори да го помрдне коработ од местото каде е фрлена котвата, за да престанат треперењата на луѓето и да не мислат дека се само маса фрлена во заседа, а европските браќа мора да сфатат дека недефинираната одредба која би зборувала за некаква стрпливост значи голема доза на опиум или на труење.

Љупка Ципушева,
дипломиран филолог

Апел за помош за лицето Горан Станков, потребни се донации за изведување оперативен зафат-трансплантација на бубрег во странска клиника, за што се неопходни 50.000 евра. Одобрени телефонски броеви за донации од 100 денари се:
070-143-144 и 075-143-075
или директно на жиро-сметка за денарски донации отворена во Алфа Банка АД Скопје:
Број на жиро-сметка: 280-0000099969-83
Повикување на број: 1000031177

Рубриците ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.